

JONAS I: 17.

175

DE HEERE nu beschikte eenen grooten vis om Jonas in te slokken : en Jonas was in des visses ingewand , drie dagen en drie nachten.

En Kapittel II.

En Jonas bad tot den HEERE zynen God : uit des visses ingewand. En hy zeide ; Ik riep uit myne benauwtheid tot den HEERE , en hy antwoordde my : uit den buik des grafs schreide ik , [en] gy hoordet myne stemme. Want gy had my geworpen [in] de diepte , in het herte der zeen , en de stroom omving my : alle uwe baaren en uwe golven gingen over my heenen. En ik zeide ; Ik ben uitgestooten van voor uwe oogen : nochtans zal ik den Tempel uwer heiligheid weder aanschouwen. De wateren hadden my omgeeven tot de ziele toe ; den afgrond omving my : het wier was aan myn hoofd gebonden. Ik was neder gedaald tot de gronden der bergen. De grendelen der aarde waaren om my heenen , in eeuwigheid : maar gy hebt myn leeven uit den verderve opgevoerd , ô HEERE myn God. Als myne ziele in my overstelpt was , dacht ik aan den HEERE : en myn gebed quam tot u , in den Tempel uwer heiligheid. Die de valsche idelheden onderhouden ; verlaaten haarlieder weldaadigheid. Maar ik zal u offeren met de stemme der dankzegginge ; dat ik beloofd hebbe zal ik betaalen : 'theil is des HEEREN. De HEERE nu sprak tot den vis : en hy spouwde Jonas uit op het drooge.

NINE-